

En sommardag i Kangasala

Andante sostenuto

GABRIEL LINSÉN

1. Jag gungar i högs-ta gre-nen av Har-ju-las högs-ta
 äs. Vitt ski-na de blå - a vat - ten, så långt det av
 ö - gat nås. Av Län-gel-mä-ve - sis fjär - dar där
 skim-rar ett sil - ver - band, och Roi - nes älsk - li - ga
 vå - gor i fjär - ran kys-sa dess strand, och Roi - nes
 älsk - li - ga vå - gor i fjär - ran kys-sa dess strand.

2. Och blå som en älsklings öga
 och klar som ett barndomshem
 det gungande Vesijärvi
 sig stilla smyger till dem.
 Och hundrade öar simma
 allt uti dess vida famn,
 naturens gröna tankar
 i blåa vågornas famn,
 naturens gröna tankar
 i blåa vågornas famn.

3. »Du helige himlens Herre,
 hör lilla fågelns bön!
 Ack, hur är din jord så ljuvlig,
 ack, hur är din himmel så skön!
 O låt våra sjöar stråla
 klart uti vår kärleks brand!
 O Herre, lär oss att älska,
 o lär oss att älska vårt land,
 o Herre, lär oss att älska,
 o lär oss att älska vårt land!»

Zacharias Topelius